

47. Je li Isus doista namjeravao osnovati Crkvu?

54 pitanja i odgovora o Isusu Kristu, pripremljenih od tima katoličkih teologa sa sveučilišta Navarra. Ovo je pitanje br. 47: „Je li Isus doista namjeravao osnovati Crkvu?“

19.11.2009.

Prethodna pitanja

- Isusovo je propovijedanje u prvom redu bilo namijenjeno Izraelu, kako je sam rekao svojim sljedbenicima:

"Poslan sam samo k izgubljenim ovcima doma Izraelova." (Mt 15, 24). No, od početka svog aktivnog života, on je pozivao sve na obraćenje: "Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!" (Mk 1, 15).

- Međutim, ovaj poziv na osobno obraćenje nije bio zamišljen u individualističkom kontekstu, naprotiv, on je neprestano pokušavao ujediniti raspršeno čovječanstvo u Božji narod koji je došao spasiti.

- Otvoren prema čitavom čovječanstvu, Isus je namjeravao ponovno ujediniti ljude Saveza. Jasan znak, u ispunjenju obećanja danih svome narodu, ustanovljenje je Dvanaestorice, s Petrom na čelu.

- "A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov; i Jakov, sin Zebedejev, i Ivan brat njegov; Filip i

Bartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev i Tadej; Šimun Kananaj i Juda Iškariotski, koji ga izda." (Mt 10, 2-4; usp. Mk 3, 13-16; Lk 6, 12-16).

- Broj 12 je veza sa dvanaest plemena Izraelovih. To pokazuje važnost ove inicijative okupljanja u sveti Božji narod, *eklesia Theou*. Oni su temelji novog Jeruzalema.

- Novi znak ove Isusove namjere jest da im je povjerio vlast slaviti Euharistiju, koju je ustanovio u toj prilici (vidi pitanje "Što se dogodilo na Posljednjoj večeri?"). Na taj način prenio je na cijelu Crkvu, u osobama Dvanaestorice koji su bili na njezinu čelu, odgovornost da bude znak i oruđe susreta koji je On započeo, i koji treba biti ponuđen sve do kraja vremena.

- Njegovo sebedarje na križu, sakramentalno predviđeno na toj večeri i uprisutnjeno svaki put kad Crkva slavi Euharistiju, stvara

zajednicu sjedinjenu s Njime, Crkvu pozvanu da bude znak i oruđe dužnosti koju je On započeo.

- Crkva je, dakle, rođena potpunim Kristovim sebedarjem za naše spasenje, koje je predviđeno ustanovljenjem Euharistije i usavršeno na križu.

- Dvanaestorica apostola su najočitiji znak Isusove volje u pogledu postojanja i poslanja njegove Crkve, oni su jamstvo da između Krista i Crkve nema suprotnosti.

- Oni su neodvojivi, unatoč grijesima ljudi koji čine Crkvu.

- Apostoli su bili svjesni da njihovo poslanje mora biti trajno jer im je to Isus bio rekao.

- Stoga su se pobrinuli da pronađu nasljednike. Njihov je cilj bio da se poslanje povjereno njima nastavi i

nakon njihove smrti, kako svjedoči knjiga o Djelima apostolskim.

- Kroz svoju apostolsku službu ostavili su iza sebe strukturiranu zajednicu, pod vodstvom prepoznatljivih pastira, koji su je izgradili i održali u zajedništvu s Isusom Kristom i Duhom Svetim, u kojem su svi ljudi pozvani iskusiti spasenje ponuđeno od Oca.

- U pismima Sv. Pavla, članovi Crkve smatraju se "sugrađanima svetih i ukućanima Božjim, nazidanim na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sam Krist Isus." (Ef 2, 19-20).

- Nije moguće susresti Isusa bez stvarnosti koju je On stvorio i u kojoj se objavljuje.

- Između Isusa i njegove Crkve postoji duboka povezanost, nerazdvojna i otajstvena, kroz koju je

Krist i danas prisutan u svome
narodu.

Bibliografía: Benedicto XVI,
Audiencias generales de los miércoles
15, 22 y 29 de marzo de 2006.

Francisco Varo

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/47-je-li-isus-doista-
namjeravao-osnovati-crkvu/](https://opusdei.org/hr-hr/article/47-je-li-isus-doista-namjeravao-osnovati-crkvu/)
(27.03.2026.)